

JAARVERSLAG 1981

Het toerfietsen geniet in Nederland in de afgelopen paar jaren grote belangstelling. Op dit moment opereren er twee landelijke bonden, de NRTU en de KNWU. De NRTU, waarbij ook de RTC Twente is aangesloten, kende de afgelopen jaren een stormachtige groei, iets wat niet geheel zonder problemen verliep. De problemen lijken nu grotendeels opgelost, nu er een structuur is ingevoerd waarin de regio's een belangrijke plaats innemen. In onze regio, Overijssel, is de groei van de NRTU ook merkbaar, ofschoon er in de onmiddellijke nabijheid van Denekamp geen nieuwe clubs zijn bijgekomen. Het lijkt er op dat onze club voor een groter gebied dan alleen Denekamp in een behoefte voorziet.

Het ledental is in de loop van 1981 tamelijk constant geweest, zo om en nabij de 110.

In 1981 werd door onze club weer de grote internationale wielercross georganiseerd. Dit was een erg groot succes, de winnaar van Denekamp, Hennie Stamsnijder zou later wereldkampioen worden en de beelden op de t.v. brachten ons landelijke publiciteit. Dit alles kan, dank zij de geweldige inzet van een groep actieve leden. 1981 is trouwens het laatste jaar geweest, dat de cross onder verantwoordelijkheid van de RTC Twente georganiseerd werd, vanaf die tijd valt de verantwoordelijkheid onder een aparte stichting (de Stichting Wielerevenementen Denekamp), die een persoonlijke binding met de toerclub heeft. Voordeel van deze constructie is, dat een eventueel financieel debacle van de cross geen invloed heeft op de financiën van de RTC Twente.

Al onze tochten hebben een vaste plaats veroverd op de toerkalender van leden en veel niet-leden. Alleen de belangstelling voor de zaterdagse Dinkellandtocht viel tegen. Reden om die tocht voortaan alleen op zondag te organiseren. Een kleine stijging van het aantal deelnemers constateerden wij bij de Rijwieldriedaagse, nog altijd onze grootste tocht wat deelnemers betreft. Vooral het groeiende aantal deelnemers van buiten Twente zorgde voor die stijging. Een verheugend feit.

Als vereniging hebben we verschillende keren deelgenomen aan tochten, ook in het buitenland. Vanuit Eslohe (Sauerland), Luik (Luik-Bastenaken-Luik) en Nordhorn (Euregiotocht)

konden we onderscheidingen meenemen als grootste (buitenlandse) ploeg. Helaas werd vergeten de onderscheiding uit Luik mee te nemen.

Ook het gezelligheidsaspect werd niet geheel uit het oog verloren, getuige de geslaagde barbecue-avond in het Lutterzand. Helaas kon de tijdrif, die ook altijd erg gezellig is, door het slechte weer niet doorgaan, ofsehoon een aantal erg aetieve leden toeh present was. Al met al bleek het vele werk, dat ook door mensen van buiten het bestuur verzet is, niet voor niets te zijn geweest.

Voor niets is wel het besluit geweest van de vorige jaarvergadering om het toerboekje verplicht te stellen met het oog op de verzekering. Toen wij namelijk een schadegeval binnen de vereniging kregen, bleek de dekking anders te zijn dan ons door de NRTU was verzekerd. Ofschoon deze zaak nog niet geheel is afgehandeld, was dit voor het bestuur aanleiding te besluiten om de verplichting van het toerboekje niet voort te zetten.

Over het zondagmorgenfietsen moet ook een kritische opmerking gemaakt worden: af en toe bleek er bij de start geen behoefte aan een eerste, snelle groep te bestaan. Maar na een twintigtal kilometers werd het tempo in groep twee vaak door toedoen van een aantal fietsers die normaal in groep 1 fietsen, zo hoog opgevoerd, dat voor veel mensen de lol er af ging.

Gelukkig leidde dit nooit tot valpartijen, maar wel tot lelijke gezichten. Hopenlijk stelt groep 1 zich dit jaar loyaal op, ook ten opzichte van minder snelle collega's.

Niet alles verliep dus geheel rimpelloos, maar toch is het vaarwater waarin de RTC Twente zich bevindt, tamelijk rustig en ligt de vereniging ook goed op koers, en dat terwijl de vaart er bij veel leden goed in zit.

Denekamp, 15-3-82

Jos Hermelink, seeretaris.